

Muzeális lapszemle, 1935.06.10. Magyar Kupa dönt? VIII.

2009 július 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Hioszi Tatiosz szerint „szívünkbe láthatatlan papíron, olvashatatlan tintával kerülnek fel az örökkön emlékezetes pillanatok.” Örök igazság ez az ókori görög filozófustól, de felvet?dik egy kérdés: vajon ezek a pillanatok hogyan kerülnek szívünk jegyzettömbjébe?

Magyar Kupa dönt?, Hungária - Ferencváros: 1-2 (Nemzeti Sport)

Hiszen annál sokkal több a hely és több is az igényünk, mint amit a mindennapokban saját magunk átélünk. Talán ezért is ejtenek rabul a megfakult újságok.

Ha elhisszük, hogy az emlékezés a találkozás egyik formája, és végig is böngésszük a Baráti Kör ilyen jelleg? sorozatait, akkor rövid id?n belül nagyon sok embert ismerhetünk meg, és ami számomra még talán ennél is fontosabb, néhány pillanat erejéig Michael J. Fox b?rébe bújhatunk és visszatérhetünk a saját jöv?nkbe.

Állítsuk be az irányítót 1935. pünkösd vasárnapjára, irányozzuk magunkat a Hungária körúti stadion felé, olvadjunk egybe a mérk?zésre igyekv? közel nyolcezer ember lüktetésével és nézzük meg a Ferencváros-Hungária Magyar Kupa dönt?t.

A mérk?zésre várva, a tikkasztó júniusi melegben is van mir?l beszélgetni. Spanyolország a polgárháború szélére sodródott, Németország felmondta a versailles-i békeszerz?dés katonai cikkelyeit, megjelenik Weöres Sándor: “A k? és az ember” cím? kötete, és január 8-án megszületetik Elvis Presley és bár még egy évvel el?tte vagyunk, de már minden a közelg? olimpia lázában ég.

De nincs id? már a további csevejre, mert a szokásos zöld-fehér csíkos ingben kifutnak a fiúk a pályára és innent?l a szurkoló számára azonnal megsz?nik a külvilág. A Fradisták izgatottan nézik a melegít? játékosokat, egy nyolcéves kisfiú lelkesen böködi apukáját:
- Apuka, ott van Sárosi bácsi!
Az Iváncsi bíró - aki a végén még f?szerepl?vé válik - sípjelére induló találkozó nem hozott emlékezetes játékot, de ami számunkra a fontos, Toldi és Sárosi 11-es góljával elhódítottuk a Magyar Kupát. Az igazi izgalom a mérk?zés második félidejének 37. percében éri a nagy h?ségben egy kicsit elbágyadt néz?ket, amikor is Sárosi “gólnak látszó” fejesét Kis vagy Ujvári szép vet?déssel kitolja a jobb fels? sarokból. Ha csak Ujváry ért hozzá, akkor a Hungária kapusától bravúr, de Iváncsi a “határbíró” határozott intésére ítélt, mely szerint a kapusbravúrt bemutató játékos Kis volt, aki a foci szabályai szerint kézzel nem nagyon háríthatott, így a büntet? elkerülhetetlen volt, amit Sárosi magabiztosan értékesített.

Ezzel nem csak gy?ztes gól született meg, de a végére már a spanyolországi polgárháborús viszonyokat idézték a hazai szurkolók. “Hatalmas tüntetés” a néz?kt?l, a játékosoktól. El?ször a méltatlankodó Dudást, majd Müllert is kiállítja a bíró. Az utóbbi “tiszteletlenül mutogatott a homlokára”, valószín?leg a bíró agyi kapacitását vonva ezzel kétségbe.

A mérk?zés végére, mint jó polgárok, lehiggadnak a kedélyek, a Fradisták boldogan és jókedv?en, a Hungária szurkolói szomorúan, a fejüket rázogatva indulnak haza. Ha útközben találkoznak, nem esnek egymásnak. Békésen megrázzák egymás kezét, talán néhány szóval értékelik a látottakat, a kék-fehér szurkolók gratulálnak a Fradi újabb Magyar Kupa gy?zelméhez, de egyb?l utána már a jöv? legrangosabb sporteseményének latolgatásával folytatják. Vajon az Olimpiát hogyan befolyásolja a világpolitika, vajon hány érmet szerzünk Berlinben, vajon ebb?l mennyi lesz az arany? A kardozókat meg tudja-e állítani bárki is a világon?

Elnézést, hogy egy kicsit elkalandoztam az eredeti tárgytól, de egyrészt számomra az emlékezés óhatatlanul az emlékek újraélését jelenti, másrészt Ti is - képzeletben ugyan, de kezetekbe - vehetitek a 74 éves újságot és közösen átélhetjük az újabb Magyar Kupa gy?zelmünk mámorító érzését.

Épp olyan lelkesedéssel, mint 1935-ben. Mert a kor változhat, de a Fradizmusunk az soha.

(Lalolib), www.ftcbk.hu

Ajánló